



# Minister Aktywów Państwowych

Wojciech Balczun

BM.I.053.97.2026

IK: 1230660

Warszawa, 07 kwietnia 2026 r.

**Pan  
Włodzimierz Czarzasty  
Marszałek Sejmu  
Rzeczypospolitej Polskiej**

**Szanowny Panie Marszałku,**

poniżej udzielam odpowiedzi na interpelację K10INT15511, Pana Grzegorza Matusiaka, Posła na Sejm RP z dnia 27 lutego 2026 r., w sprawie rzetelności przekazywanych opinii publicznej informacji oraz ich podstaw metodologicznych dotyczących komunikatu pt. "Podsumowania pierwszego roku realizacji strategii Orlen 2035".

W przedmiotowej interpelacji Pan Poseł Grzegorz Matusiak zadał szereg pytań dotyczących zasadności niektórych stwierdzeń użytych w komunikacie z dnia 17 lutego 2026 r., dotyczącym podsumowania pierwszego roku realizacji Strategii Grupy ORLEN do 2035 r.

Poniżej przedstawiam stosowne wyjaśnienia.

W odniesieniu do pytań dotyczących rekordowych kursów akcji uprzejmie informuję, że tak sformułowane stwierdzenie odnosi się do najwyższego poziomu kursu w obecnej strukturze koncernu, tj. po zakończeniu konsolidacji. Należy mieć na uwadze, że w okresie pierwszego roku realizacji nowej strategii spółka ORLEN S.A. (Spółka) uzyskała rekordową kapitalizację giełdową, która w ostatnich miesiącach przekroczyła 100 mld złotych. To najwyższa kapitalizacja w historii Spółki.

Wzrost wartości rynkowej Spółki (czyli wspomniana wcześniej kapitalizacja giełdowa) jest standardową miarą wykorzystywaną na rynkach finansowych do oceny postrzegania Spółki przez inwestorów – im wyższa kapitalizacja, tym większa łączna wartość wszystkich akcji Spółki na rynku, co oznacza, że inwestorzy są skłonni lokować w nią kapitał.

W tym kontekście widoczny jest wyraźny wzrost wyceny ORLEN na giełdzie. W lutym 2024 r., kapitalizacja Spółki wynosiła około 67 mld zł, natomiast w lutym 2026 r., wartość rynkowa ORLEN przekraczała 125 mld zł. Oznacza to, że rynek wycenia Spółkę znacząco wyżej niż wcześniej, co w praktyce oznacza większe zainteresowanie inwestorów i większą wartość kapitału zainwestowanego w akcje ORLEN. W tym sensie wzrost kapitalizacji rynkowej jest traktowany jako jedna z głównych miar odbudowy zaufania inwestorów do Spółki.

Również wzrost udziału inwestorów zagranicznych w strukturze akcjonariatu z 16,6% w sierpniu 2024 r., do 20,4% na koniec grudnia 2025 r. oraz odnotowany popyt na obligacje Spółki emitowane na rynkach zagranicznych należy uznać za argument potwierdzający przytoczone stwierdzenie. Ponadto kluczowy inwestor międzynarodowy, jakim jest Norges Bank Investment Management, wykreślił ORLEN z tzw. listy wstydu oraz zwiększył swoje zaangażowanie kapitałowe w Spółkę.

Teza o rekordowej kapitalizacji odnosi się do wyceny ORLEN w jego obecnym kształcie organizacyjnym, a więc już po uwzględnieniu zwiększonej liczby akcji wynikającej z połączenia z Grupą LOTOS S.A. i PGNiG S.A. Oznacza to, że wzrost liczby akcji nie jest traktowany jako odrębny czynnik wymagający korekty, lecz jako element nowej struktury kapitałowej Spółki. Innymi słowy, porównanie dotyczy wartości rynkowej ORLEN

jako zintegrowanego koncernu po fuzjach, a nie Spółki funkcjonującej wcześniej w mniejszej skali.

Odnosząc się do prośby dotyczącej udziału różnych grup nakładów inwestycyjnych, uprzejmie informuję, że taki podział znajduje się w publicznym dokumencie Strategii Grupy ORLEN do 2035 roku, dostępnym na stronie internetowej Spółki.

W zakresie inwestycji w transformację energetyczną wyjaśniam, że kwota 380 mld zł odnosi się do łącznych planowanych nakładów inwestycyjnych Grupy ORLEN w okresie obowiązywania strategii, które w istocie opisuje transformację energetyczną koncernu, w tym planowane inwestycje w rozwój energetyki odnawialnej, infrastruktury gazowej, nowych mocy wytwórczych czy projektów nisko- i zeroemisyjnych.

Jednocześnie należy podkreślić, że zgodnie z dokumentami strategicznymi Spółki, kwota 380 mld zł ma charakter skumulowanych nakładów inwestycyjnych (CAPEX) i obejmuje zarówno inwestycje kapitałowe w nowe projekty, jak i nakłady na utrzymanie i rozwój istniejących aktywów. W praktyce transformacja energetyczna oznacza bowiem konieczność równoległego funkcjonowania i finansowania dwóch systemów energetycznych – rozwijania nowych, niskoemisyjnych źródeł energii przy jednoczesnym utrzymaniu i modernizacji dotychczasowej infrastruktury, która zapewnia stabilność i bezpieczeństwo dostaw energii w okresie przejściowym. Nakłady na utrzymanie aktywów stanowią więc integralny element procesu transformacji, ponieważ umożliwiają bezpieczne funkcjonowanie systemu energetycznego do czasu pełnego rozwinięcia nowych technologii i źródeł wytwarzania.

W zakresie założeń dotyczących przeliczenia inwestycji ORLEN (1013 zł rocznie na Polaka przez 10 lat), uprzejmie informuję, że przyjęta kwota uwzględnia M&A, liczba lat to 10, a średnia populacja w latach 2026-2035 oszacowano na 37,5 mln osób (liczba ludności Polski według GUS w styczniu 2025 r., gdy ORLEN ogłaszał Strategię).

Odnosząc się do kwestii informacji dotyczących poszczególnych inwestycji, w tym dat podjęcia ostatecznych decyzji inwestycyjnych (FID), zawarcia kluczowych umów EPC oraz rozpoczęcia robót budowlanych, chciałbym zauważyć, że są one na bieżąco raportowane przez ORLEN w oficjalnych komunikatach, raportach bieżących i okresowych publikowanych zgodnie z obowiązkami informacyjnymi spółki publicznej.

W przypadku projektu Baltic Power za rozpoczęcie budowy należy uznać początek prac budowlanych na morzu, co wydarzyło się w styczniu 2025 r. Przed tą datą podjęta została oczywiście ostateczna decyzja inwestycyjna. Obecnie projekt znajduje się w zaawansowanej fazie realizacji – zakończono instalację fundamentów dla turbin i morskich stacji elektroenergetycznych, trwają prace związane z instalacją turbin, elementów przejściowych oraz infrastruktury kablowej, a także finalizowane są prace przy lądowej stacji elektroenergetycznej i zapleczu serwisowym w Łebie. Zgodnie z harmonogramem, zakończenie kampanii instalacyjnej oraz rozpoczęcie produkcji energii z turbin zainstalowanych na farmie planowane jest na 2026 r.

Odpowiadając na pytanie dotyczące budowy bloków CCGT uprzejmie informuję, że realizowane projekty bloków nr 1 i nr 2 w CCGT Grudziądz posiadają 17 letnie kontrakty mocowe odpowiednio z aukcji głównej na rok dostaw 2026 (przeprowadzonej w 2021 r.) oraz aukcji dogrywkowej na rok dostaw 2029 (przeprowadzonej w 2025 r.). Projekt CCGT Ostrołęka został zakontraktowany w aukcji głównej rynku mocy na rok dostaw 2026 (w 2021 r.) i również posiada 17 letni kontrakt mocowy.

Szczegółowe informacje dotyczące realizacji projektów budowy bloków gazowo-parowych CCGT, w tym w Grudziądzu i Ostrołęce, obejmujące harmonogramy, budżety inwestycji, strukturę finansowania, są na bieżąco publikowane przez spółkę ORLEN oraz spółki z Grupy ORLEN – w szczególności przez Energa S.A. - w raportach bieżących, raportach okresowych oraz komunikatach dotyczących realizacji projektów inwestycyjnych.

W odniesieniu do modernizacji infrastruktury elektroenergetycznej należy doprecyzować, że chodzi przede wszystkim o sieci dystrybucyjne. Spółki z Grupy ORLEN, w szczególności Energa-Operator, odpowiadają za rozwój i modernizację sieci dystrybucyjnych. W 2025 r. Energa-Operator wybudowała i zmodernizowała ok. 4600 km linii elektroenergetycznych i przyłączy, w tym ok. 295 km linii wysokiego napięcia, ok. 1300 km średniego napięcia oraz ponad 3000 km niskiego napięcia, a także zmodernizowała 87 stacji GPZ 110/15 kV.

Inwestycje te umożliwiły przyłączenie ok. 62 tys. nowych odbiorców oraz ok. 954 MW nowych mocy odnawialnych źródeł energii.

Rozwój sieci jest elementem szerszego programu inwestycyjnego, w ramach którego Energa-Operator planuje do 2035 r. budowę ponad 11 tys. km nowych linii, ok. 7 tys. km linii kablowych oraz modernizację ok. 10 tys. km istniejącej infrastruktury, przy łącznej wartości programu inwestycyjnego sięgającej ok. 40 mld zł.

Jeżeli chodzi o informacje dotyczące odpisów aktualizujących wartość aktywów, w tym związanych z projektem „Nowa Chemia”, są na bieżąco raportowane przez ORLEN w raportach finansowych, w szczególności w raportach okresowych (kwartalnych, rocznych) publikowanych zgodnie z obowiązkami informacyjnymi spółki publicznej. W dokumentach tych Spółka przedstawia wartość dokonanych odpisów, wynikających m.in. z testów na utratę wartości aktywów przeprowadzanych zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości.

Analogicznie, informacje dotyczące budżetu, harmonogramu oraz ewentualnych ryzyk finansowych związanych z projektem „Nowa Chemia” są prezentowane przez Spółkę w materiałach dla inwestorów, raportach okresowych oraz komunikatach dotyczących realizacji strategii i projektów inwestycyjnych.

W odniesieniu do nowych zasobów gazu uprzejmie informuję, że wskazywane wielkości 2,4 mld m<sup>3</sup> w Polsce oraz 7,2 mld m<sup>3</sup> na Norweskim Szelfie Kontynentalnym odnoszą się do zasobów pewnych i prawdopodobnych (2P), tj. kategorii obejmującej udokumentowane zasoby, których wydobycie jest uzasadnione geologicznie i ekonomicznie przy obecnym stanie wiedzy oraz technologii.

W przypadku aktywów na Norweskim Szelfie Kontynentalnym ich komercjalizacja następuje w ramach funkcjonującego systemu koncesyjnego, w którym operatorem złóż są zazwyczaj wyspecjalizowane podmioty operatorskie, a ORLEN uczestniczy w projektach jako partner posiadający określone udziały w licencjach. Oznacza to, że proces zagospodarowania złóż, w tym prowadzenie prac wydobywczych oraz rozwój infrastruktury produkcyjnej, jest realizowany przez operatorów projektów, a monetyzacja zasobów następuje w toku bieżącej produkcji i sprzedaży gazu proporcjonalnie do udziałów Spółki w danym złożu.

Analogicznie w przypadku zasobów odkrytych w Polsce ich zagospodarowanie odbywa się w ramach działalności wydobywczej Grupy ORLEN, przy wykorzystaniu istniejącej infrastruktury oraz projektów rozwojowych realizowanych przez segment upstream.

W odniesieniu do przykładu ilustrującego zasobność nowych złóż gazu w kalkulacji przyjęto założenie, że w Warszawie zużywanych jest ok. 700 mln m<sup>3</sup> gazu ziemnego rocznie, co przez okres 14 lat, daje wartość ok. 10 mld m<sup>3</sup>.

Ponadto uprzejmie wyjaśniam, że informacje dotyczące współpracy handlowej pomiędzy Grupą ORLEN a Naftogazem, w tym wolumenów już zrealizowanych i zakontraktowanych dostaw gazu, są komunikowane przez spółkę w publicznych komunikatach oraz materiałach dla inwestorów. W ramach dotychczasowej współpracy zrealizowano dostawy ok. 700 mln m<sup>3</sup> gazu do Ukrainy, przy czym strony deklarują możliwość zwiększenia wolumenów do ponad 1 mld m<sup>3</sup> w 2026 r.

Odnosząc się do projektu budowy reaktora SMR we Włocławku realizowanego przez spółkę ORLEN Synthos Green Energy informuję, że obecnie projekt jest na etapie przygotowawczym, a prowadzone prace mają charakter analityczny, inżynierski, a także formalno-prawny. W ramach procesu inwestycyjnego prowadzone są działania związane z uzyskaniem wymaganych decyzji formalnoprawnych, w tym decyzji zasadniczych, decyzji środowiskowych oraz pozwoleń wynikających z krajowego procesu licencyjnego dla obiektów jądrowych, prowadzonego przez właściwe organy państwowe, w szczególności Państwową Agencję Atomistyki. Projekt znajduje się zatem na etapie przygotowania dokumentacji i przechodzenia przez kolejne fazy procedury regulacyjnej, które są niezbędne przed rozpoczęciem właściwej budowy instalacji.

Sformułowanie dotyczące „pierwszego reaktora SMR w Europie” odnosi się do ambicji i harmonogramu projektu, zgodnie z którym instalacja we Włocławku mogłaby należeć do pierwszych komercyjnych wdrożeń technologii SMR w Europie, pod warunkiem pomyślnego zakończenia procesu licencyjnego oraz realizacji inwestycji zgodnie z planowanym harmonogramem. Określenie to ma charakter perspektywiczny i odnosi się

do docelowego efektu projektu, a nie do obecnego etapu jego realizacji, który pozostaje w fazie przygotowań i procedur regulacyjnych. Niemniej stan zaawansowania prac nad rozwojem technologii BWRX-300 w Polsce i priorytetowy charakter lokalizacji we Włocławku wysoce uprawdopodobnia, że jednostka ta będzie pierwszym komercyjnym reaktorem SMR w Europie.

W kwestii definicji komponentu krajowego uprzejmie informuję, że zostanie ona oficjalnie zaprezentowana opinii publicznej w kwietniu 2026 r. Trwają prace Zespołu do spraw Udziału Komponentu Krajowego w Kluczowych Procesach Inwestycyjnych (dalej: ZUKK) nad określeniem metodologii pomiaru udziału komponentu krajowego w kluczowych procesach inwestycyjnych, więc obecnie jest jeszcze za wcześnie, by przekazać szczegóły w tym zakresie. Ministerstwo Aktywów Państwowych (dalej: MAP) nie ma intencji, by poprzez prace ZUKK naruszać zobowiązania Polski wynikające z członkostwa w Unii Europejskiej. Przy formułowaniu wytycznych dotyczących udziału komponentu krajowego w zamówieniach publicznych, należy przede wszystkim mieć na uwadze, że na zamawiających w Unii Europejskiej spoczywa obowiązek równego traktowania wszystkich wykonawców pochodzących z państw członkowskich Unii Europejskiej (towarów, usług, robót budowlanych pochodzących z Unii Europejskiej), jak również wykonawców pochodzących z państw trzecich, z którymi Unia Europejska zawarła umowy międzynarodowe gwarantujące na zasadzie wzajemności i równości dostęp do rynku zamówień publicznych. Przepisy koordynujące udzielanie zamówień publicznych zostały wprowadzone dyrektywami z zakresu zamówień publicznych. W dyrektywach tych wyraźnie wskazuje się, że udzielanie zamówień publicznych przez instytucje państw członkowskich lub w imieniu tych instytucji musi być zgodne z zasadami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności zgodne z zasadą swobodnego przepływu towarów, swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, a także z zasadami, które się z nich wywodzą, takimi jak: zasada równego traktowania, zasada niedyskryminacji, zasada wzajemnego uznawania, zasada proporcjonalności oraz zasada przejrzystości.

W odniesieniu do pytania dotyczącego analizy wariantu „europejskiego” local content (UE-first) informuję, że MAP z uwagą śledzi inicjatywy legislacyjne prezentowane na forum UE nawiązujące w swoich przepisach do tzw. European content, w tym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1735 z dnia 13 czerwca 2024 r., w sprawie ustanowienia ram środków na rzecz wzmocnienia europejskiego ekosystemu produkcji technologii neutralnych emisyjnie, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/2643 z dnia 16 grudnia 2025 r., w sprawie ustanowienia Programu na rzecz europejskiego przemysłu obronnego oraz ram środków w celu zapewnienia terminowej dostępności i terminowych dostaw produktów związanych z obronnością (rozporządzenie w sprawie EDIP), rozporządzenie Rady (UE) 2025/1106 z dnia 27 maja 2025 r., ustanawiające Instrument na rzecz Zwiększenia Bezpieczeństwa Europy (tzw. instrument SAFE) poprzez Wzmocnienie Europejskiego Przemysłu Obronnego czy propozycja w zakresie przyjęcia Unijnego Aktu Przyspieszenia Przemysłu (Industrial Accelerator Act). Stanowią one istotną zmianę w sposobie patrzenia państw członkowskich UE na konieczność wspierania przemysłu zlokalizowanego na terenie Unii Europejskiej oraz realizacji w praktyce art. 173 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Natomiast sama tematyka zamówień publicznych jest domeną działu gospodarka, za który odpowiada minister właściwy do spraw gospodarki, czyli obecnie Minister Finansów i Gospodarki. Zgodność regulacji polskiego systemu zamówień publicznych z prawem europejskim zapewnia z kolei Urząd Zamówień Publicznych, który uczestniczy w pracach ZUKK.

**Z poważaniem**  
**Wojciech Balczun**  
Minister

*dokument podpisany elektronicznie*  
1230660.4626798.3702580

**Do wiadomości:**  
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów